

О. С. Форостян

аспірант кафедри публічного
управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

У статті досліджено переваги та недоліки адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану.

Автором доводиться позиція про те, що міра застосування принципу верховенства права під час здійснення правоохоронної діяльності, в залежності від конкретного напрямку такої діяльності та відповідного структурного підрозділу різниця, що перш за все, може стати предметом адміністративно-правового регулювання у внутрішньо-організаційних управлінських відносинах, а також під час конкретного здійснення визначених поліцейських функцій. З позитивної точки зору слід характеризувати застосування принципу, за яким поліцейський зобов'язаний діяти виключно так, як прямо передбачено у законодавстві України, що в свою чергу забезпечує суспільство та конкретні особи від свавілля та необгрунтованого застосування державного примусу представника органу державної влади.

Виходячи із зазначеного, слід погодитися з позицією авторів, зокрема в тій частині, що визначення інституційної спроможності, щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина конкретними органами державної влади має відбуватися за чітко визначеним та логічно обгрунтованим алгоритмом. Крім цього, контекст забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах дії правового режиму воєнного стану, зокрема в частині виконання Національної поліції України її завдань, а також реалізації функцій та повноважень, значно розширюється з урахуванням сучасних безпекових загроз, а також зростання кількості звернень громадян, з питань пов'язаних із протиправними посяганнями на їх права і свободи.

На думку автора, чільним необхідно зазначити, що забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах дії правового режиму воєнного стану, перш за все, має бути розглянуто крізь призму загальнодержавних тенденцій у цій сфері та чітко сформулюватись на рівні міжвідомчого нормативно-правового акту, що затвердив би стратегію чи концепцію даного процесу, а також механізм його адміністративно-правового впорядкування з метою якомога більш ефективного застосування сил і засобів органів державної влади для розв'язання вказаної проблеми.

Перспектива подальшого дослідження інституту адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану полягає в необхідності структурно-правового аналізу відповідного утворення, зокрема дослідження функцій і завдань вказаного виду правового регулювання.

Ключові слова: *забезпечення прав людини, механізм регулювання, поліція, адміністративне право, правоохорона та правопорядок, внутрішньоорганізаційна діяльність, компетенція в умовах війни, правове регулювання, режим воєнного стану.*

Актуальність тематики. Адміністративно-правове регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану суттєво трансформувалось, з урахуванням сучасних безпекових вимог та обставин, що висувають нові соціально-правові реалії у відносинах всередині суспільства.

В свою чергу, зазначені особливості та законодавчі й організаційно-управлінські новели мають, свої переваги та недоліки котрі можуть позитивно чи негативно впливати на основні аспекти функціонування як всієї національної поліції України так і діяльності за окремими напрямками. Стрімкість законодавчих змін, що

відбуваються в колі нормативно-правового забезпечення функціонування Національної поліції України, як одного з центральних органів виконавчої влади, що забезпечує дотримання прав і свобод людини і громадянина, а також правопорядок у суспільстві, зумовлюється динамікою трансформації суспільно-правових відносин котрі, в свою чергу, безпосередньо залежать від плинності та активності бойових дій, що відбуваються на території України, а також інших видів заходів забезпечення відсічі збройної агресії російської федерації.

Саме тому, надання змістовної та вичерпної оцінки всім перевагам та недолікам адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану, зокрема в частині забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина та створення й підтримання атмосфери правопорядку в суспільстві, є одним із пріоритетних завдань цього дослідження й має бути проаналізовано якомога більш комплексно та структуровано. Крім цього, співвідношення інструментів адміністративно-правового регулювання правового статусу людини і громадянина та його взаємодії із суб'єктами органів державної влади, а також самого органу державної влади, так само складають об'єкт і предмет наукового інтересу, в контексті окресленого дослідження, оскільки вони є взаємозалежними з точки зору виконання поліцією покладених на неї функцій та обов'язків.

Метою статті є теоретико-правова характеристика переваг та недоліків адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану. Це в свою чергу зумовлює необхідність розв'язання таких дослідницьких завдань, як: 1. Окреслення підходів до розуміння понятійно-категоріального апарату; 2. Обґрунтування сутності переваг і недоліків адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану в Україні; 3. Підведення науково обґрунтованих підсумків щодо оптимізації змістовного апарату інституту адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану.

Об'єктом статті виступають суспільні відносини, в сфері адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України.

Предметом дослідження є переваги та недоліки адміністративно-правового регулювання

діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану.

Виклад основного матеріалу статті. Сфера діяльності органів внутрішніх справ має складну структуру яка створюється державою для забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Вона має в собі ряд груп суспільних відносин, які пов'язані із забезпеченням прав і свобод людини, убезпечення держави і суспільства від злочинів, інших посягань, соціальних загроз та визначає різні напрями діяльності органів внутрішніх справ в сфері реалізації основних прав людини і громадянина. Особливе місце серед завдань правоохоронної діяльності посідає захист прав та свобод людини, її життя, здоров'я, честі, гідності, недоторканності та безпеки [1, с. 178]. Така діяльність базується на загально визначених європейських стандартах, а тому при виконанні своїх обов'язків поліція повинна дотримуватись індивідуальних прав громадян, включаючи права і свободи людини, та не вчиняти свавільних або протиправних дій. Це є основоположним для розуміння верховенства права щодо значущості і для мети діяльності поліції в демократичній державі [2, с. 25]. Безперечно позитивним аспектом адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану є широко застосована практика використання загальних принципів і завдань діяльності, відповідним центральним органом виконавчої влади, в умовах відсутності чіткого законодавчого регулювання окремих напрямів і спектрів діяльності поліції. Водночас, враховуючи практику здійснення поліцейськими окремих видів повноважень за конкретними завданнями, що виникли під час ліквідації наслідків збройної агресії, а також кроки, щодо поновлення порушених прав і свобод людини і громадянина, в результаті дій агресора, мають бути сформовані логічні законодавчі пропозиції, щодо чіткого нормування а також визначення механізму стримування протиправних дій у поліцейській діяльності за вказаним напрямом.

На сучасному етапі функціонування Національної поліції України надзвичайно важливим є питання пов'язане з нормативно-правовим забезпеченням її діяльності в умовах змінюваних соціальних потреб, що зумовлюються, перш за все швидким плином бойових дій.

Питання пов'язані з діяльністю Національної поліції України в межах заходів відсічі збройній агресії росії проти України, мають бути врегульовані на рівні законодавства України, оскільки

всі органи державної влади, діють виключно в межах і у спосіб визначені законодавством України, що унеможлиблює її діяльність за принципом «можна все, що не заборонено» й зобов'язує діяти виключно так, як прямо вказано законодавством України.

Варто відзначити, що в умовах введення воєнного стану особливого значення набуває завдання забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Безумовно, коли нормальне функціонування держави і суспільства стає неможливим, окремі права і свободи людини і громадянина зазнають певних обмежень. При цьому, застосовуючи обмеження прав і свобод людини, кожна країна керується нормами статті 29 Загальної декларації прав людини, якою передбачено, що при здійсненні прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлено законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві [3]. Відповідно, слід зауважити, що зміст функціонування Національної поліції України безпосередньо полягає в необхідності коригування відповідних функціональних компонентів, релевантно із потребами суспільства та в умовах необхідності закріплення відповідних елементів у структурі правового статусу вказаного органу державної влади в нормативно-правовий (законодавчий) спосіб.

Низка вчених і дослідників, спираючись на норми Закону України «Про правовий режим воєнного стану» надають таке визначення поняттю «воєнний стан» [4]: «це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень» [5]. Відповідно, підвищення соціальної

напруги та потреба забезпечення більш глибокого та змістовного дотримання прав і свобод людини і громадянина не лише в контексті внутрішнього правопорядку, а й у розрізі забезпечення осіб і громадян від негативних наслідків збройної агресії рф потребує внутрішнього перерозподілу функцій і обов'язків органів і підрозділів Національної поліції України, а також додаткового наукового опрацювання проблемних питань функціонування зазначеного центрального органу виконавчої влади. Саме тому, над актуальним питанням є необхідність удосконалення організаційного та структурно-функціонального аспектів діяльності Національної поліції України крізь призму викликів військової агресії та активних євроінтеграційних намагань, що співмірно впливають на внутрішньодержавну безпекову політику.

Адміністративно-правове забезпечення правового режиму воєнного стану в умовах повномасштабного збройного конфлікту в Україні науковці пропонують розглядати у двох варіаціях: 1) як процес встановлення засад його функціональності, що репрезентується нормативним базисом для: відсічі збройній агресії; захисту національних інтересів і цінностей України; 2) як самостійний різновид діяльності органів державної влади, що передбачає втілення в правореалізацію охоронних, захисних, регулятивних та організаційних дій, спрямованих на виконання завдань правового режиму воєнного стану в умовах його введення [6]. Відповідно, належить підкреслити, що сучасний процес діяльності Національної поліції України так само характеризується наявністю двох аспектів: зовнішньоорганізаційного, що має чітке нормативне окреслення, а також внутрішньоуправлінського, що має обмежене організаційно-розпорядче закріплення. Ці інструменти, тією чи іншою мірою забезпечили поточну оптимізацію процесу діяльності відповідного центрального органу виконавчої влади, а також створили підґрунтя для подальшого пошуку шляхів трансформації його функціонування з урахуванням потреб суспільства та внесених у відповідні нормативно-правові акти змін.

Діяльність органів поліції під час дії правового режиму воєнного стану, на відміну від мирного часу, корегується залежно від тих завдань, що ставляться перед ними державою з метою протидії внутрішнім загрозам воєнного стану. Завдання та функції правоохоронних органів, у тому числі і органів Національної поліції можуть коригуватися відповідно до вимог, що

висуваються у конкретний період до цих органів, та з урахуванням загроз та небезпек, які на даний момент стоять на шляху до реального забезпечення законності та правопорядку в державі. Слід звернути увагу, що діяльність органів поліції в умовах правового режиму воєнного стану ускладнюється тим фактом, що поліцейські виконують покладені на них обов'язки в умовах підвищеного ризику, що одночасно супроводжується суттєвим емоційним хвилюванням [7]. Так, покладання обов'язків на поліцію, щодо здійснення досудового розслідування в складі спільних міжвідомчих слідчих груп (спільно зі Службою Безпеки України), а також додаткових обов'язків щодо роботи за напрямом призову на військову службу під час мобілізації (спільно з військовослужбовцями Збройних сил України) суттєво завантажило роботу, як слідчого апарату та патрульної поліції так і всіх інших структурних підрозділів загалом. Так, для більш якісного опрацювання цього питання та винесення низки пропозицій до законодавства України в сфері поліцейської діяльності слід виокремити окремі особливості, що були інтегровані в нормативно-правове забезпечення в період дії воєнного стану на території України.

До прикладу, статтю 8 Закону України «Про Національну поліцію» доповнено частиною четвертою, яка передбачає, що під час дії воєнного стану поліція діє згідно з призначенням та специфікою діяльності з урахуванням тих обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, що визначаються відповідно до Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [8], що екзистенційного розширило межі повноважень Національної поліції та уможливило внесення подальших змін до відповідного нормативно-правового комплексу в частині розширення кількості й різноманіття способів, методів і засобів у поліцейській діяльності з метою забезпечення правопорядку та дотримання прав і свобод людини і громадянина.

Крім цього, належить також зауважити на тому, що внесені до Законів України «Про Національну поліцію» та «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» зміни, що спрямовані на оптимізацію діяльності поліції під час дії воєнного стану діють тимчасово, на зазначений період введення в Україні воєнного стану, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії РФ та/або інших держав проти України та 60 днів після цього. Аналогіч-

ними є конструкції, щодо застосування заохочень в поліції та можливість присвоєння чергового спеціального звання без встановлення термінів, достроково та на один ступінь вище від звання, передбаченого займаною штатною посадою, що позитивно впливає на адміністративно-управлінські спроможності керівництва Національної поліції України та відповідних органів і підрозділів поліції.

О.С. Юнін, посилаючись на законодавство слушно зауважує, що серед завдань таких формувань у взаємодії з Національною поліцією: брати участь у здійсненні заходів щодо тимчасової заборони або обмеження руху транспортних засобів і пішоходів поблизу та в межах зон/районів надзвичайних ситуацій та/або ведення воєнних (бойових) дій разом з Національною поліцією; брати участь у забезпеченні заходів громадської безпеки і порядку в населених пунктах разом з Національною поліцією [9; 10]. На цьому прикладі дослідники вказують на особливості у взаємодії Національної поліції в питаннях забезпечення громадської безпеки і порядку, роботи на блокпостах тощо разом з воєнізованими підрозділами за умов національного спротиву, руху опору і воєнного стану. Так, в умовах запровадження воєнного стану поліцейські беруть участь у забезпеченні громадської безпеки і порядку в особливих умовах несення служби –це діяльність під час комендантського часу, коли відбуваються активні бойові дії (в рамках процесу деокупації територій); пошук зазначених вже диверсійних груп тощо. І все це відбувається у взаємодії з підрозділами, наприклад, Національної гвардії України, добровольчими формуваннями територіальних громад тощо [11, с.226]. Крім зазначеного слід зауважити на тому, що не лише поліцією забезпечується дотримання належного правового режиму на прилеглий до лінії бойового зіткнення території, а надання дозволу на перетин блокпостів, наближених до зазначеної території відноситься до компетенції Збройних сил України, тому необхідність налагодження ефективної взаємодії поліцейських, що виконують правоохоронні функції у вказаних районах є безперечною. При цьому, та значна частина поліцейських, що беруть безпосередню участь у забезпеченні відсічі збройної агресії росії проти України також потребують, в даному контексті, належного правового захисту та відлагодження системи взаємодії з підрозділами, силами та засобами військовослужбовців Збройних сил України, Національної гвардії

України, Державної прикордонної служби України тощо.

За твердженням Т. Гоббса, цінність збереження держави перевищує її недоліки, оскільки «скасування істотних прав верховної влади спричинило б розпад держави й повернення кожної людини до стану й нещастя війни всіх проти всіх (що було б найбільшим з усіх нещастя, які можуть статися в її житті), тому обов'язок суверена – утримати за собою ці права в повному обсязі. Отже, суверен чинить проти обов'язку, коли поступається іншому або зрікається будь-якого з цих прав... І хоча люди можуть уявляти, що така необмежена влада повинна вести до багатьох нерозумних наслідків, однак відсутність такої влади, а саме невпинна війна всіх проти всіх, веде до значно гірших наслідків. Стан людини в такому житті ніколи не буде вільним від негод, але найбільші негоди, які існують у будь-якій державі, завжди виникають через непокору підданих і через порушення договорів, від яких держави беруть свій початок. А якщо будь-хто, гадаючи, що верховна влада занадто велика, побажає обмежити її, то він повинен буде підкоритися владі, що може її обмежити, тобто визнати над собою більшу владу» [12, с. 105–106]. Наведена ідея взаємної відповідальності держави і особи в європейській політико-правовій думці за авторства Дашковської О.Р. чітко демонструє, що перевагою чіткого адміністративно-правового регулювання діяльності органів правопорядку, зокрема в умовах, коли можуть бути введені тимчасові об'єктовані обмеження прав і свобод людини і громадянина, на період особливого часу, що об'єктивно спричинені широкомасштабною збройною агресією, є об'єктивна та чітко визначена обмеженість повноважень та меж компетенції силових структур у взаєминах із представниками суспільства.

Варто наголосити на тому, що забезпечення принципу верховенства права в нашому суспільстві покладено на правоохоронну систему в тому числі і на органи поліції, завдання якої полягають у захисті проголошеного Конституцією України суспільного ладу держави, економічної та політичної систем, прав і законних інтересів громадян, підприємств, установ, організацій, суб'єктів усіх форм власності, економічної та територіальної цілісності України. Враховуючи вищезазначене можна дійти висновку, що поліція не є воєнізованим формуванням, і виконує лише виключно

сервісні функції щодо надання населенню відповідних послуг, які належать до сфери її діяльності. Таким чином, поліція здійснюючі покладені на неї державою функціональні обов'язки, відіграє ключову роль у підтриманні високого рівня правопорядку і законності в державі, що в свою чергу є важливою гарантією забезпечення прав і свобод людини та громадянина [13].

Висновки. Отже, слід підкреслити, що міра застосування принципу верховенства права під час здійснення правоохоронної діяльності, в залежності від конкретного напрямку такої діяльності та відповідного структурного підрозділу різниця, що перш за все, може стати предметом адміністративно-правового регулювання у внутрішньо-організаційних управлінських відносинах, а також під час конкретного здійснення визначених поліцейських функцій. З позитивної точки зору слід характеризувати застосування принципу, за яким поліцейський зобов'язаний діяти виключно так, як прямо передбачено у законодавстві України, що в свою чергу забезпечує суспільство та конкретно взятих осіб від свавілля та необґрунтованого застосування державного примусу представника органу державної влади.

Слід погодитися з позицією авторів, зокрема в тій частині, що визначення інституційної спроможності, щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина конкретними органами державної влади має відбуватися за чітко визначеним та логічно обґрунтованим алгоритмом. Крім цього, контекст забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах дії правового режиму воєнного стану, зокрема в частині виконання Національної поліції України її завдань, а також реалізації функцій та повноважень, значно розширюється з урахуванням сучасних безпекових загроз, а також зростання кількості звернень громадян, з питань пов'язаних із протиправними посяганнями на їх права і свободи.

Чільним необхідно зазначити, що забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах дії правового режиму воєнного стану, перш за все, має бути розглянуто крізь призму загальнодержавних тенденцій у цій сфері та чітко сформулюватись на рівні міжвідомчого нормативно-правового акту, що затвердив би стратегію чи концепцію даного процесу, а також механізм його адміністративно-правового впровадження з метою якомога більш ефективного застосування сил і засобів органів державної влади для розв'язання вказаної проблеми.

Список використаної літератури:

1. Приватне життя і поліція. Концептуальні підходи. Теорія та практика / відп. ред. Ю. І. Римаренко. Київ : КНТ, 2006. 740 с.
2. Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / за заг. ред. О. А. Банчука. Київ : Москаленко О. М., 2013. 588 с.
3. Левченко А. Вплив правового режиму воєнного стану на забезпечення права на таємницю кореспонденції в Україні. *COPERNICUS Political and Legal Studies* Vol. 1, Issue 2 (June 2022): pp. 86–95. URL: <https://czasopisma.marszalek.com.pl/images/pliki/cpls/2/cpls209.pdf>
4. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII: станом на 31 грудня 2022 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>
5. Синявська, О. Ю., Повалена, М. В., & Носевич, Н. Р. (2023). Правовий режим воєнного стану: аналіз законодавства України. *Академічні візії*, (17). вилучено із <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/237>
6. Басс В.О., Корж-Ікаєва Т.Г., Правовий режим воєнного стану та його адміністративно-правове забезпечення в умовах повномасштабного збройного конфлікту в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*, № 5/2023. URL: http://lsej.org.ua/5_2023/122.pdf
7. Адміністративна діяльність поліції в умовах воєнного стану. Кол.авт.: Безпалова О.І., Чижко К.О., Бахаєва А.С., Макаренко В.С. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ade7c3ca-f959-4b9b-97f6-f88adb1c903f/content>
8. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
9. Положення про добровольчі формування територіальних громад: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021р. №1449. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1449-2021-%D0%BF#Text>
10. Юнін О.С. ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-14-95-100>
11. Афонін Д.С., Боксгорн А.В. Особливості забезпечення публічної безпеки і порядку національною поліцією України в умовах воєнного стану. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. № 1-2. С. 224–230
12. Дашковська О. Р. Ідея взаємної відповідальності держави й особи в європейській політико-правовій думці. *Вісник Академії правових наук України*. 2012. № 2 (69). С. 105–113.
13. Кристіна Володимирівна Кисильова, Забезпечення органами поліції прав і свобод людини шляхом реалізації принципу верховенства права. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ad3c6fc7-120a-42c5-8b9c-6d5ed1960dcf/content>

Forostian O. S. Advantages and disadvantages of administrative and legal regulation of the activities of the National Police of Ukraine under martial law

The article examines the advantages and disadvantages of administrative and legal regulation of the activities of the National Police of Ukraine under the legal regime of martial law.

The author proves the position that the degree of application of the principle of the rule of law in the implementation of law enforcement activities, depending on the specific direction of such activity and the relevant structural unit, is the difference, which, first of all, can become the subject of administrative and legal regulation in internal organizational management relations, as well as during the specific implementation of certain police functions. From a positive point of view, it is necessary to characterize the application of the principle according to which a police officer is obliged to act exclusively as directly provided for in the legislation of Ukraine, which in turn protects society and specific individuals from arbitrariness and unjustified use of state coercion by a representative of a public authority.

Based on the above, it is necessary to agree with the position of the authors, in particular in the part that the determination of institutional capacity to ensure the rights and freedoms of man and citizen by specific public authorities should be carried out according to a clearly defined and logically justified algorithm. In addition, the context of ensuring human and civil rights and freedoms under martial law, in particular in terms of the implementation of the National Police of Ukraine's tasks, as well as the implementation of functions and powers, is significantly expanding, taking into account modern security threats, as well as the increase in the number of citizens' appeals on issues related to illegal encroachments on their rights and freedoms.

In the author's opinion, it should be noted that ensuring the rights and freedoms of man and citizen in the conditions of the legal regime of martial law, first of all, should be considered through the prism of national trends in this area and clearly formulated at the level of an interdepartmental legal act that would approve the strategy or concept of this process, as well as the mechanism of its administrative and legal regulation in order to use the forces and means of state bodies as efficiently as possible. authorities to solve this problem.

Prospect for further research of the institute of administrative and legal regulation of the activities of the National Police of Ukraine in the conditions of the legal regime of martial law lies in the need for structural and legal analysis of the relevant entity, in particular, the study of the functions and tasks of this type of legal regulation.

Key words: *ensuring human rights, regulatory mechanism, police, administrative law, law enforcement and law enforcement, internal organizational activities, competence in wartime, legal regulation, martial law regime.*